

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਣੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕਲਸੀ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਰਕਸ, ਨੰਦਪੁਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਿਮਲਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 7

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 26, 26A, 28 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 2, 3, 4 ਅਤੇ 6A (ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਫਰਮ ਜੂਨ 1944 ਵਿੱਚ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ-ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ ਉਲੀਕੀ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਾਧਨ।, ਅਤੇ ਅਗਸਤ 1949 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਆਮਦਨੀ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 26A ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 1949-50- ਕੀ ਫਰਮ 1949-50 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਕੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੂਨ, 1944 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, 1949-50 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਈ, 1949 ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ?"

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਜਿਸਦਾ ਗਠਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਲ. ਸਹਿਗਲ, ਲੇਖਾਕਾਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 17 ਫਰਵਰੀ, 1953, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ:-

"ਕੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੂਨ, 1944 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, 1949-50 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ ਮਈ 1949 ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੇ.ਐਸ. ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ।

ਐਸ.ਐਮ.ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 17 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ:-

"ਕੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੂਨ, 1944 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, 1949-50 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਧਾਰਾ 26ਏ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਮਈ, 1949 ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ?"

ਇਹ ਕੇਸ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1948-49 ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੂਨ, 1944 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 9 ਮਈ, 1949 ਨੂੰ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਡੀਡ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 4 'ਤੇ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਇਹ ਸਾਧਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨੌਹਰੀਆ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਲ 1912 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 1938 ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਿਆ; ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਆ। ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

"..... ਧਿਰਾਂ..... ਆਪਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ....."

3. ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ 23 ਜੂਨ, 1944 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

11. ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ: -

1. ਸ: ਨੌਹਰੀਆ ਸਿੰਘ...ਰੁ. 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ

2. ਸ: ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ...ਰੁ. 200 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ

3. ਸ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਰੁ.250 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ

ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 26 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਦੌਰਾਨ, ਫਰਮ ਨੇ ਲੇਖਾ-ਜੇਖਾ ਸਾਲ 1949-50 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26A ਅਧੀਨ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜੂਨ 1944 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮਈ 1949 ਤੱਕ

ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26A ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 26E ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜੋ ਉਹ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26E ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

"26A. (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਸੁਪਰ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਈ।

(2) ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ....., ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26E ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ..... .. ਕਹੇ ਗਏ ਸਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸਾਧਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4 ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"4. (1) ਜੇਕਰ, ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਫਰਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਸਟ੍ਰਮੈਂਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਰਥਾਤ: -

ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਇਹ ਸਾਧਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਕੋਲ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 26A ਦੇ ਅਧੀਨ..... ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1922, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 31 ਮਾਰਚ, 19-' ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਿਯਮ 6A ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"6A. ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 (ਈ) ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ 'ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸੀ।' ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 6A ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ 'ਕਿ ਕੋਈ ਫਰਮ ਹੈ ਜਾਂ ਸੀ।'

ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਪਤ ਅਯੰਗਰ ਓਨ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਭਾਗ 2, ਪੰਨਾ 846 'ਤੇ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਦਾਹਰਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੋ ਭਾਗੀਦਾਰ A ਅਤੇ B ਬਰਾਬਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ 31 ਮਾਰਚ 1950 ਤੱਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਭ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 3 ਤੋਂ 1 ਸੀ ਅਤੇ 1949-50 ਜਾਂ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਆਮਦਨੀ ਰੁਪਏ 50,000 ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਡ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ 25,000 ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਆਮਦਨ ਨੂੰ 37,500 ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਏਗਾ ਅਤੇ 12,500 ਰੁ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਅੰਕੜੇ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਦੁਬਾਰਾ ਧਾਰਾ 28(2), ਜੋ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੰਪਤ ਆਇੰਗਰ ਨੇ ਪੰਨਾ 846 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡੀਡ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ (ਈ), ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਯਮ 3 ਤੋਂ 6 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 6A ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਹੈ ਜਾਂ ਸੀ" ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਡੀਡ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਹ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਡੀਡ ਹੈ।"

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫਾਰਮ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ-

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ (ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ/ਵੰਡਿਆ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨੱਥੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ●● ਸਹੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਭ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਗਠਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 26ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮ" ਹਨ।

ਦਾ ਕੁਈਨ ਬਨਾਮ ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (1), ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, 1862 ਦੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੰਨਾ 612 'ਤੇ, ਫਰਾਈ, ਐਲ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਭਾਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ - ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਨੁਪਾਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ..."

ਲੇਪੇਸ। ਐਲ.ਜੇ. ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 614 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ-

"ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਖਲ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਦਿਓ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 26A ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਪੰਨਾ 116 'ਤੇ ਲਿੰਡਲੇ ਆਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ, ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਦੁਬਾਰਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅੰਤਰ-ਦੂਜੀ ਐਕਟ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ....."

ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਕਥਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਈਅਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ, (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਗਸਤ, 1923 ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1927-28 ਲਈ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਅਧੀਨ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ

ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗਠਜੋੜ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਆਪਰੇਟਿਵ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਕਾਉਂਟਰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਲਾਰਕ ਬਨਾਮ ਲੀਚ (1) ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ-ਬਰੀ, ਐਲ.ਸੀ. ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੱਲਣਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਸਿਰਫ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਚੁਣਨਗੇ। ਕੀ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਅਸਲ ਲਿਖਤੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਖ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ-

"ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਵੈਸਟਬਰੀ ਨੇ ਡੀਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਡੀਡ ਦੇ ਲੇਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਨੇਲਸਨ ਬਨਾਮ ਮੋਸੇਂਡ ਆਇਰਨ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸੈਲਬੋਰਨ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਸਰਵਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ, ਸਾਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਅੱਗੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਗੋਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਨਵਿਆਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1937-38 ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। . ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਅਰੋਕਿਆਸਵਾਮੀ ਚੇਟੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ, ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਆਪਰੇਟਿਵ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੰਨਾ 409 'ਤੇ, ਰਾਜਮਨਾਰ, ਸੀ. ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਆਪਰੇਟਿਵ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਏ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਰ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੈ।"

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਇਹ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਕਰੂੰਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਰੁ. 250. ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Shanky Garg Translator